

ART × RIUM

17. - 20. 10. 2022

spojenie

DRUHÝ FESTIVALOVÝ DEŇ

...začal workshopom, ktorý nadviazal na svoju prvú časť – a práve k nej sa ešte vrátíme..

WORKSHOP: TVORBA ZAČÍNAJÚCA IMPROVIZÁCIOU A POZOROVANÍM (pokračovanie)

Lektor: Isabella Giampaolo/Švajčiarsko

V skupine vznikali rôzne vzťahy, pretože ďalším cvičením bol pohyb po miestnosti tak, akoby sme nohami maľovali. Išlo o simulovanie pohybov štetca počas maľby. Niektorí kolegovia „jeho obraz“ počmárali. Autor pomyselného obrazu samozrejme reagoval podľa emócie, ktorú v ňom akcia vyvolala. Iným cvičením bolo potrebné pohybovom vyjadriť emóciu z bežného života, napríklad: čo sme videli na tvárach ľudí ráno, cestou do školy. Následne bola pridaná ďalšia inštrukcia – túto emóciu spraviť vo vzťahu k niekomu konkrétnemu z účastníkov. Cieľom záverečného cvičenia bolo vyjadriť, hoci aj abstraktne, avšak pohybovou formou, tri situácie zo svojho života: smútok, moment veľkého šťastia a situáciu, kedy sme boli na seba hrdí. Vznikla z toho pohybová mini zostava každého účastníka, ktorej reálny význam poznal len on sám. Keď to predviedol, ostatní dešifrovali emócie, ale nie situáciu, s ktorou sa mu spájali. Ostatní opakovali pohyby, aj výraz tváre, po tom, kto ich predviedol. Vzniklo jednotné pohybové dielo. Veľmi ma zaujal výsledok improvizácie. Niečo vopred nepripravované – a po pár hodinách spoločnej tvorby - *inšpirujúci výsledok.*

(Mária Vavrovičová)

WORKSHOP: TVORIVÁ DIELŇA PRE HERCOV, TANEČNÍKOV A HUDOBNÍKOV (1. časť)

Lektor: Andrea Benaglio/ Taliansko

Na tomto workshope sme privítali talianskeho lektora, pána Andrea Benaglia, ktorý nás previedol cvičením zameraným na **fyzické vnímanie partnera**. Prostriedok k tomuto cvičeniu bola drevená, približne 1,5 m dlhá *palica*. Pracovali sme vo dvojiciach a našou úlohou bolo vymyslieť pohybovú sekvenciu, ktorá by

obsahovala tri prvky na ťahanie partnera a tri na tlačenie do partnera – oboje za pomoci palice. Tvorbou nás sprevádzala živá hudba, čo veľmi podnecovalo kreativitu pohybu. Následne sme mali vzniknutú sekvenciu predviesť aj ťažším spôsobom s imaginárnou palicou. Prínos tohto cvičenia vidím v cizelovaní citu pre partnerské konanie pri práci, či už s reálnym alebo imaginárnym materiálom.

(Mária Vavrovičová)

FILMOVÝ BLOK

Druhý festivalový deň sme mali možnosť zúčastniť sa *filmového bloku študentských prác pozostávajúceho z troch krátkometrážnych filmov*. Ako prvý sa nám na plátne premietol dokumentárny film s názvom **Hráč** (Gamer – 2018), ktorý režíroval **Matúš Men** ako bakalársku prácu. Film nám ukázal profesionálny, ale aj súkromný život mladého, talentovaného hráča elektronického športu Martina Styka. Pod hernou prezývkou „STYKO“ sa profesionálnemu hraní počítačových hier, konkrétne hry Counter – Strike: Global Offensive, venuje už viac než šesť rokov. Hlavný protagonistu nám poodhalil aj temné zákutia tohoto novodobého, pre mnohých ľudí možno aj vysnívaného, povolania. Tento dokumentárny film sa prebojoval na *Študentský filmový festival v Zlíne*. Úspech zožal aj v zahraničí na *festivale Early Bird International Student Film*. Takisto získal *hlavnú cenu Najlepší slovenský Krátky film na festivale v Košiciach*. Ako ďalší nasledoval bakalársky film z réžie **Matúša Chovanca** s názvom **Tu som Slovákom** (This is where I am Slovak – 2018). Film zobrazoval život Slovákov žijúcich v Rumunsku, ktorí sa cítia ako stratená generácia. Nevedia si nájsť svoje miesto, pretože ich obe spoločnosti odmietajú prijať. Krátky film nám ukázal každodenný život troch ťažko pracujúcich ľudí. Film sa predstavil na *medzinárodnom filmovom festivale The 18th International Student film and video festival of Beijing Film Academy v Číne*, prebojoval sa do finále z 2045 prihlásených filmov zo 69 krajín z celého sveta. Filmový blok ukončil najnovší film s názvom **Po svadbe** (After Wedding – 2022), ktorý zrežíroval **Matej Klúčik**. Príbeh sa točí okolo mladého páru Ľuba a Janky, ktorého spájajú

ART × RIUM

17. - 20. 10. 2022

spojenie

spoločné záujmy – zberateľstvo hračiek. Lubo mal v obývačke vystavených cez 3000 kamiónov, ktorými sa hrdo pýšil, o čom svedčí aj článok v miestnych novinách. Mladý pár sa po 12 rokoch spoločného bývania rozhodol, že svoju lásku spečatí svadbou. Blížiacia svadba ich nútila premýšľať nad otázkami spoločnej budúcnosti a ich vzťah bol tak vystavený aj určitým nedorozumeniam. Film si odniesol *ocenenie z festivalu Pocity*, ktorý sa konal v Prešove.

(Rebeka Makovická a Lukas Proksa)

Kateryna Michalicyna: KTO RASTIE V PARKU

Na Akadémii umení v B. Bystrici prišli študenti z **Ukrajiny**. Študujú na **Kyjevskej národnej univerzite Karpenka-Karyho**. Divadelná skupina „Šiesty zmysel“ prišla so svojou hrou: „**Kto rastie v parku**“. Režisér - **Kateryna Lukyanenko**. Myšlienkou predstavenia bolo zbystriť všetky zmysly okrem zraku. Publikum so zavretými očami sa ocitlo v daždi, zacítilo vôňu lipy, marhule, ochutnalo med, brezovú šťavu, spoznalo zvieratká, ktoré sa dali identifikovať podľa hmatu. Herci spievali veľmi, veľmi dobre a používali mimoriadne očarujúce zvuky. *Herci vytvorili neveriteľnú atmosféru parku a sprostredkovali dej príbehu, za čo diváci dali divadelnej skupine veľký potlesk.*

(Buriadnyk Mahdalyna, Sandra Kuprasova)

Foto: Buriadnyk Mahdalyna/Бурядник Магдалина

Dušan Kovačević: RODINA TOPALOVIČOVCOV

Dnes na festivalovom repertoári bolo aj predstavenie **Rodina Topalovičovcov**, ktoré nám umelecky stvárnil kamaráti zo **Srbska**, študenti **Akadémie umení v Novom Sade**. Podloha pre túto divadelnú inscenáciu je konštruovaná podľa diela srbského dramatika **Dušana Kovačevića** „*Maratonci trče počasni krug*“. Réžiu realizoval **Boris Isaković**, s ktorým spolupracoval **dr Miljan Vojnović**. Predstavenie študenti venovali ako hold svojej zosnulej spolužiačke *Dostane Nikolić*. Humor Dušana Kovačevića je hlboko vrezaný v mentalite srbského národa, a toto dielo má v ňom kultový status. V diskusii po predstavení herci povedali, že sú vedomí, že plné pochopenie a zážitok z ich interpretácie môže mať iba ten, kto pozná srbské žargóny, nadávky a históriu. No aj napriek jazykovým bariéram to publikum zaujalo. Herci nám rozpovedali priebeh udalostí v tejto zvláštnej rodine. Celý čas sedeli na stoličkách a „rečou“ stvárnili príbeh. Každý predstavoval jedného člena rodiny, či človeka, ktorý má súvis s ňou. Malá je hranica medzi narátorom a postavou, ktorú rozprávač opisuje. Počas hry sa on mení na postavu a získa jej emócie, lebo keď niečo vykladáš chtiac alebo nechtiac to obhacuješ a privlastňuješ si. Chceli vidieť, či je možné udržať pozornosť iba rozprávaním príhody bez pohybu, bez kostýmov, bez scénografie. Svetlo v obecnstve bolo počas hry zapnuté, čím chceli vytvoriť rodinnú atmosféru. Divákovi boli k dispozícii anglické titulky a v pozadí sa premietali videá a fotografie, ktoré dopĺňali dej. Na rozdiel od pôvodného diela, všetci členovia rodiny Topalovičovcov boli ženy. Šesť generácií žien, ktoré sa už 100 rokov bavia pohrebničtvom a fabulu zasahujú rozličné súkromné, ale tiež aj politicko-spoločenské udalosti.

(Jana Švecová)

Želáme vám aj naďalej veľa umeleckých zážitkov
na festivale **ARTORIUM 2022..**